

Straft God mij door te lijden voor begane zonden? **Waarom lijd ik?**

Bron: Gerd Pohl

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling (ingekort) en voetnoten door M.V.

Wat zegt de Bijbel over lijden?

De Bijbel is heel duidelijk: Nooit meer zal er straf zijn in de zin van veroordeling voor iedereen die op de Heer Jezus vertrouwt: “Dus is er **nu geen** verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn” (Romeinen 8:1).

Maar: in de vorm van opvoeding of correctie wil God ons christenen op een vaderlijke manier vormen, corrigeren en onderwijzen. Maar iedereen die alleen aan straf denkt, vergist zich.

De Bijbel noemt veel redenen die God heeft met betrekking tot lijden, nood, beproeving, lijden, ziekte, vervolging en rouw. Ik wil graag enkele punten doorgeven aan degenen die beproefd zijn die belangrijk voor mij zijn geworden in het omgaan met Gods woord.

Wat een mens zaait, zal hij oogsten

Galaten 6:7-10: Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. ⁸ Want wie in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderf oogsten; maar wie in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven oogsten. ⁹ En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij het niet opgeven. ¹⁰ Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goedgevoelen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof.

Verlossing en rechtvaardiging worden gedaan uit genade door alleen geloof. De wet van zaaien en oogsten regelt de *gevolgen van onze levenswijze*. Degenen die voor zichzelf en het vlees leven, zullen de pijnlijke gevolgen van hun zonde ondervinden. Degenen die voor de Geest leven, zullen geestelijke vruchten oogsten, gemeenschap met God en uiteindelijk goddelijke beloning oogsten. Paulus verdedigt krachtig rechtvaardiging door geloof alleen, vooral in de brief aan de Galaten, maar toont tegelijkertijd aan dat genade en vrijheid (Galaten 5:1) niet leiden tot een egoïstisch leven, maar tot een leven onder leiding van de Heilige Geest en dus tot een heilig, onzelfzuchtig leven dat de Heer Jezus en de mens dient.

God, de Vader, onderwijst ons

Hebreeën 12:4-11: U hebt nog niet tot bloedens toe weerstand geboden in uw strijd tegen de zonde. ⁵ En u bent de vermaning vergeten waarmee u als kinderen wordt aangesproken: Mijn zoon, acht de bestraffing¹ [KJV: chastening] van de Heere niet gering en bezwijk niet, als u door Hem terechtgewezen wordt. ⁶ Want de Heere bestraft¹ wie Hij liefheeft, en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt. ⁷ Als u bestraffing¹ verdraagt, behandelt God u als kinderen. Want welk kind is er dat niet door zijn vader bestraft¹ wordt? ⁸ Maar als u zonder bestraffing¹ bent, waar allen deel aan hebben gekregen, bent u bastaarden en geen kinderen. ⁹ En verder hadden wij onze aardse vaders als opvoeders, en wij hadden ontzag voor hen. Zullen wij ons dan niet veel meer onderwerpen aan de Vader van de geesten, en leven? ¹⁰ Want zij hebben ons wel voor een korte tijd naar het hun goedgevoelen bestraft, maar Hij doet dat tot ons nut, opdat wij deel krijgen aan

¹ Gr. *paideia*: tutorage, i.e. education or training; by implication, disciplinary correction:--chastening, chastisement, instruction, nurture. (Strong 3809).

Zijn heiligheid. ¹¹ En elke bestraffing² schijnt op het moment zelf wel geen reden tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid. Maar later geeft zij hun die erdoor geoefend zijn een vreedzame vrucht van gerechtigheid.

Gelovige christenen ervaren niet altijd moeilijkheden en lijden als straf, maar vaak als opvoeding (disciplinaire correctie) van hun hemelse Vader. Goddelijke instructie of training betekent dat God optreedt als een liefdevolle Vader die Zijn kinderen vormt en laat rijpen. *Wanneer God een gelovige tuchtigt, is dat het bewijs dat hij werkelijk Gods kind is.* Een goede vader zorgt voor zijn kinderen en laat ze niet aan zichzelf over. Aardse vaders onderwijzen naar het beste van hun kennis en geloof, maar niet volmaakt. Gods opvoeding daarentegen is perfect en streeft altijd naar een goed doel: dat wij deelnemers worden van Zijn heiligheid, dat wil zeggen, dat wij meer Christusachtig worden. Ouderschap voelt in het begin pijnlijk en niet prettig. Degenen die zich echter door God laten vormen, zullen later de “vreedzame vrucht van gerechtigheid” voortbrengen (Hebreeën 12:11) – een leven dat God eert en innerlijke rust schenkt. Gods discipline is nooit veroordeling, maar onvergeloofbare en ongeëvenaarde liefde. Dit is wat onze God van de Bijbel onderscheidt van alle andere religies.

Job en de drie vrienden

Jakobus 5:11: Zie, wij prijzen hen gelukzalig die volharden. U hebt gehoord van de volharding van Job, en u hebt de uitkomst van de Heere gezien, dat de Heere vol ontferming is en barmhartig.

Job³ is het synoniem voor lijden bij uitstek. Je zou daar een heel boek³ over kunnen schrijven. God getuigt specifiek aan Job dat hij “volmaakt en rechtvaardig en godvruchtig is en het kwaad verwerpt” (Job 1:1, 8; 2:3). Ondanks alles was Job een mens zoals wij: Hij zondigde, maakte fouten, voelde zich onrechtvaardig behandeld door God en interpreteerde Zijn werk verkeerd. Maar in de loop van zijn lijden werd hij zich bewust van Gods goedheid en zegenende doel.

De vrienden van Job echter maakten verschillende beslissende denkfouten:

- Lijden is altijd het gevolg van persoonlijke zonde, en daarom moet iemand zoveel lijden. Hij moet iets slechts gedaan hebben.
- Ze spraken over dingen die ze helemaal niet konden weten (wat er in de hemel gebeurde en Gods toestemming).
- Ze troostten eigenlijk niet. In het begin zaten ze zeven dagen samen in stilte en huilend. Maar toen ze begonnen te spreken, werden ze beschuldigend. In plaats van mededogen te tonen, probeerden ze Job te overtuigen van verborgen schuld.
- Ze presenteerden Gods rechtvaardigheid veel te simplistisch: gehoorzaamheid = zegen; Lijden = persoonlijke zonde.

De drie vrienden hadden geen recht om vermoedens te uiten. God moet hen krachtig berispen voor hun uitspraken omdat ze “niet juist” over God spraken (Job 42:7-8). Job moest voor hen bidden.[1] Maar God bereikte zijn doel met Job: “Jullie hebben gehoord van Jobs volharding, en jullie hebben de uitkomst van de Heer gezien, dat de Heer vol ontferming en barmhartigheid is” (Jakobus 5:11).

Een ander voorbeeld is Jozef, die als slaaf werd verkocht door zijn broers: “Tot de tijd dat Zijn woord uitkwam, heeft de belofte van de HEERE hem gelouterd” (Psalm 105:17-20).

Het geloof op de proef stellen

² Gr. *paideuo*: to train up a child, i.e. educate, or (by implication), discipline (by punishment);--chasten(-ise), instruct, learn, teach. (Strong 3811).

³ Besprekingen van het boek Job: <https://www.verhoevenmarc.be/PDF/Job-WKelly.pdf> (= boek van William Kelly), <https://www.verhoevenmarc.be/PDF/Job.pdf>

Jakobus 1:2-4: Acht het enkel vreugde, mijn broeders, wanneer u in allerlei verzoeken [= beproeven] terechtkomt, ³ want u weet dat de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt. ⁴ Maar laat die volharding ook volledig mogen doorwerken, opdat u volmaakt bent en geheel oprecht, en in niets tekortschiet.

Deze verzen moeten worden begrepen als aanmoediging, niet als een verleiding tot zonde (zoals in Jakobus 1:13). Natuurlijk verheugt niemand zich in het lijden, maar in het feit dat God alles naar een goed doel leidt. *Vreugde komt voort uit het kennen van Gods bedoeling, niet uit ongunstige omstandigheden.* God wil dat “de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt”. Het doel is geestelijke volwassenheid en het uitgroeien tot een solide christen. Degenen die op God vertrouwen in beproevingen ontwikkelen doorzettingsvermogen. Dat is een mooi doel voor ons. Een ander voorbeeld is Habakuks “waarom-vragen”. [2]

De blindgeborene

Johannes 9:1-3: En in het voorbijgaan zag Hij iemand die blind was van de geboorte af. ² En Zijn discipelen vroegen Hem: Rabbi, wie heeft er gezondigd, hij of zijn ouders, dat hij blind geboren zou worden? ³ Jezus antwoordde: Hij heeft niet gezondigd en zijn ouders ook niet, maar dit is gebeurd, opdat de werken van God in hem geopenbaard zouden worden.

Toen de discipelen iemand vanaf de geboorte blind zagen, was hun eerste gedachte: Hij of zelfs zijn ouders hebben gezondigd. Maar de Heer Jezus verklaarde dat ze zich vergisten. Deze man was voorbestemd dat de werken van God in hem zouden worden geopenbaard. *Gods kracht, heerlijkheid en genade moesten bekend worden.*

De instorting van de toren

Lukas 13:4-5: Of die achttien, op wie de toren in Siloam viel en die daardoor gedood werden, denkt u dat zij meer schuld hebben gehad dan alle andere mensen die in Jeruzalem wonen? ⁵ Ik zeg u: Nee, maar als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo omkomen.

De mensen op wie de toren in Siloam viel en hen doodde, waren volgens Jezus' beoordeling niet schuldig en Hij geeft geen redenen voor hun dood.

Getoetst geloof = stevigere levende hoop die nooit teleurstelt

Romeinen 5:3-5: En dat niet alleen, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt, ⁴ en de volharding ondervinding en de ondervinding hoop. ⁵ En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is.

God Stuur Moeilijkheden en Beproevingen [3] niet om gelovigen te verwoesten, maar om hun geloof te versterken. *Geloof wordt getoetst en bewezen oprecht te zijn.* Hoe vaker een christen hulp ervaart in moeilijke situaties, hoe sterker zijn hoop wordt die gebaseerd is op Gods beloften. Dit bevestigt dat Gods liefde in het hart van de gelovige is uitgestort (Romeinen 5:5) en dat hij een innerlijke zekerheid van redding heeft.

Lijden is onderdeel van de gevallen wereld en maakt toch deel uit van Gods goede plan

Romeinen 8:18-22, 28-30: Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden. ¹⁹ Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God. ²⁰ Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft, ²¹ in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de sla vernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God.

²² Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe. ... ²⁸ En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn. ²⁹ Want hen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. ³⁰ En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.

Al het lijden dat christenen vandaag de dag ervaren is klein vergeleken met de heerlijkheid die God hen zal geven. Dit betekent niet dat het lijden minder ernstig is, maar dat Gods toekomstige heerlijkheid alles zal overtreffen. Ziekte, verlies of vervolging blijven slechte dingen. God wil het goede uit moeilijke en pijnlijke ervaringen halen. Daarom kunnen we lijden en ziekte zelfs zien als onderdeel van Gods goede plan. Hij wil ons vormen naar het beeld van Zijn Zoon. In het praktische leven is vers 28 “En wij weten dat voor hen die God liefhebben, alle dingen meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn” zeer moeilijk uit te voeren, vooral in situaties van lijden. Maar het is de moeite waard om deze waarheid in gedachten te houden en er onwankelbaar aan vast te houden.

Ontberingen versterken het eigen geloof en dat van vele anderen

1 Thessalonicenzen 3:7: Daardoor zijn wij over u bemoedigd, broeders, bij al onze verdrukking en nood, vanwege uw geloof.

2 Thessalonicenzen 1:3-4: Wij moeten God altijd voor u danken, broeders, zoals het behoort, omdat uw geloof buitengewoon sterk groeit en de liefde van ieder van u allen tot elkaar steeds toeneemt, ⁴ zodat wij zelf over u roemen in de gemeenten van God vanwege uw volharding en geloof in al uw vervolgingen en in de verdrukkingen die u verdraagt.

Paulus werd in zijn eigen nood getroost door zijn vaste geloof, maar de Thessalonicenzen die standvastig in het geloof bleven, werden ook een troost voor hem. Wanneer christenen standvastig geloof tonen in noodsituaties, is dat *een echte bemoediging voor veel andere christenen*. Wanneer gelovigen in moeilijkheden groeien en trouw vasthouden aan Christus, gebruikt God hen vaak om anderen aan te sporen en hen een voorbeeld van doorzettingsvermogen en trouw te geven om te volgen. Zelfs je eigen lijden is het waard.

Vermogen om beter met anderen mee te leven

2 Korinthiërs 1:3-4: Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de barmhartigheden en de God van alle vertroosting, ⁴ Die ons troost in al onze verdrukking, zodat wij hen kunnen troosten die in allerlei verdrukking zijn, met de vertroosting waarmee wij zelf door God getroost worden.

God noemt zichzelf “de Vader van de barmhartigheden” en “God van alle vertroosting”. God kan niet alleen uit lijden verlossen (maar hoeft dat niet altijd), maar zal ook troost geven in het lijden. Deze troost heeft één doel: *degenen die Gods hulp zelf hebben ervaren, kunnen geloofwaardig anderen aanmoedigen* en versterken. Lijden wordt zo een school van God waarin veel christenen mededogen leren en in staat zijn anderen te dienen en echte troost aan anderen te geven.

Proef van echtheid

1 Petrus 1:6-7: Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd – als het nodig is – bedroefd door allerlei verzoeking, ⁷ opdat de beproeving van uw geloof – die van groter waarde is dan die van goud, dat vergaat en door het vuur beproefd wordt – mag blijken te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, bij de openbaring van Jezus Christus.

God stelt ons bewust op de proef. Hoewel deze beproevingen moeilijk lijken, betekenen ze slechts een korte tijd in het licht van de eeuwigheid. Lijden gebeurt niet toevallig, maar wanneer God het noodzakelijk acht. Alle externe lasten hebben altijd een goed doel. Net zoals goud door vuur wordt gezuiverd, zo ontstaat geloof door beproevingen en blijkt het oprecht te zijn. *Waar geloof is veel kostbaarder dan goud naar Gods maatstaf — het heeft eeuwige waarde.* Het zijn niet de beproevingen die geloof voortbrengen, maar ze onthullen of het geloof echt is.[4]

Wanneer Jezus terugkeert, zal het beproefde geloof tot eer van God zijn en zullen wij daarvoor een beloning ontvangen. Lijden is niet zinloos, maar dient Gods goede bedoelingen en culmineert uiteindelijk in vreugde en glorie bij de terugkeer van Christus.

Vorbereiding op de toekomst en de eeuwige lofprijzing

2 Korintheërs 4:16-18: Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd. ¹⁷ Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg. ¹⁸ Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.

De buitenste mens (lichaam) veroudert, wordt ziek en sterft uiteindelijk. Het innerlijke, het nieuwe leven, wordt dagelijks versterkt en vernieuwd. Maar de nood wordt in perspectief geplaatst:

- licht gewicht – eeuwig gewicht
- tijdelijk – eeuwig
- heden – toekomst

Dit verandert fundamenteel het perspectief van geloof.

Als christenen moeten wij ons uitreiken om het onzichtbare (de eeuwige wereld, ons echte thuis) tot onze werkelijkheid te maken (Jezus' beloften, Hij zelf als persoon, en *wij in eeuwige heerlijkheid*).

God bereidt voor gelovigen een toekomstige heerlijkheid voor die elke menselijke verbeelding overtreft in grootheid, schoonheid, vreugde en duur.

Conclusie

Ziekte is niet altijd het gevolg van persoonlijke zonde. God gebruikt lijden juist voor volwassenheid en opvoeding. Zijn heerlijkheid wordt zichtbaar in het leven van degenen die lijden, en andere christenen putten er vooral kracht uit voor hun eigen geloofsreis, worden versterkt en ervaren troost en hoop. God heeft nog veel andere redenen waarom Hij lijden toestaat, zoals hierboven reeds beschreven.

Laten we nu onze blik op God zelf richten. Wie Hem in het lijden alleen als rechter en strafrechter ziet, doet geen recht aan Zijn grootheid en beperkt God. God is heel anders. Hij straft nooit twee keer.

- **Romeinen 8:31-34:** Wat zullen wij dan over deze dingen zeggen? Als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? ³² Hoe zal Hij, Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet alle dingen schenken? ³³ Wie zal beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen van God? God is het Die rechtvaardigt. ³⁴ Wie is het die veroemt? Christus is het Die gestorven is, ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook aan de rechterhand van God is, Die ook voor ons pleit.

Niets of niemand zal ons scheiden van de liefde van God die in Christus Jezus, onze Heer, is (zie Romeinen 8:38-39)⁴.

God is de Almachtige, de Enige, de Onvergelykbare, en onveranderlijk dezelfde. De Heer is aan niemand verantwoording verschuldigd, zeker niet aan een mens. Hij is ook de soevereine actieve actor in ons leven.

Tegelijkertijd is God heel dichtbij⁵, nauw verbonden, vertrouwd voor ons als zijn kinderen; Hij is onze persoonlijke God, Heer, Vader. Enkele geselecteerde voorbeelden: Hij versterkt, helpt, steunt, onderwijst, begeleidt, verlost, bewaakt, kiest, draagt en roept ons bij onze naam, en vele andere aanmoedigingen kunnen in detail worden gelezen in Jesaja 40 tot 48.[5] Is dat niet geweldig in een God die soms zo onbereikbaar, streng en ver weg voor ons lijkt? Het is niet voor niets dat deze hoofdstukken ook “Het Boek van Troost van de Bijbel” worden genoemd. Dit is onze God. We kunnen Hem onvoorwaardelijk en kinderlijk vertrouwen, vooral in zwaar lijden en de dood.

Ik wens alle lezers dat uit de grond van mijn hart.

“Want Ik ben de HEERE, uw God, Die uw rechterhand vastgrijpt en tegen u zegt: Wees niet bevreesd, Ik help u” (Jesaja 41:13).

Eindnoten

[1] In het geval van de Korinthiërs (1 Korinthiërs 11:30) en in Ananias en Saffira (Handelingen 5:1-11) maakte God het zelf in deze specifieke situaties openbaar, geen mens.

[2] Zie het artikel “Waarom? De waaromvragen van Habakuk – zeer actueel”:
<https://www.soundwords.de/a12668.html>

[3] Zie het artikel “Beproevingen in het leven van een christen”:
<https://www.soundwords.de/a11793.html>

[4] Zie het artikel “Beproevingen in het leven van een christen”:
<https://www.soundwords.de/a11793.html>

[5] Zie het artikel “Een indrukwekkend contrast in Gods natuur en in zijn handelen – Hoe God zich presenteert in Jesaja 40–48”: <https://www.soundwords.de/a12255.html>

Zie ook:

- o Rubriek “Lijden, Beproevingen, Ziekte, Bemoedigingen”:
<https://www.verhoevenmarc.be/liijden.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁴ “Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Christus Jezus, onze Heere” (Romeinen 8:38-39).

⁵ Hij is niet ver van **ieder** van ons: “... hoewel Hij **niet ver is van ieder van ons**” (Handelingen 17:26-28).